

Fortélyos asszonyok

Tabi László olyasmit művelt a Fortélyos asszonyok című, hármas tagolódású mű-csockráknak létrehozásakor (akár eredendően így alkotta meg, akár utólag szerkesztette különálló egységekből végül is lazán komponált közös egységgé), amilyent a zeneszerzők, amikor változatokat írnak egy témára.

A mű — immár a hármat együtt nevezem így — a tudomány és a művészetek világában példa nélkül álló meglátásra és megállapításra épül, ezt variálja. Ez pedig: a nő agyafúrt. A fenti tömör megállapítással a legkevésbé sem célolok gúnyolódni a mélységesen tisztelt női nem, még kevésbé az ugyancsak tisztelt szerző rovására, aki legjobb humorista íróink egyike és aki — művéből is érezhetően — szintúgy nagy tisztelője a nőknek. Minden szempontból. Éppen ezért a lakonikus megállapításhoz kellemes, mintegy húsz percnyi időtartamú dramolettek (drámácskák) eszközeivel hozzáfűzi, hogy a nő általában nemcsak agyafúrt, hanem ezenkívül számító, mint egy matematikus, támadásaiban váratlan, mint egy olimpiai törvívó-bajnok, alattomos, mint egy jogot és pszichológiát végzett bizto-

sítási ügynök és egy tanulatlan kobra-kígyó. Amúgy — ezt is hangsúlyozza — a nő nagyon vonzó és kívánatos. Alighanem éppen ez az életben oly keservesen tapasztalt kettősség teszi a lazán egymásból épülő művecskéket vigjátékokká, ezúttal külön írva a jelzős főnevet.

Határozottan tudván, hogy a szerző férfi, természetesen tarthatjuk elkéseredett véleményét Anikóról, majd Annie-ről (harminc éves aktív asszony) és Annáról (negyven éves, egynapos özvegy). Az azonban már inkább rettenetes, amilyen véleménnyel nem-társairól, értem ezen, a férfiakról van. Anikó leendő professzor-férje mintha kicsit ütődött is volna, Annie-é zsarnok, tehát korlátozott, Annáé (a megboldogult), döntéseiben ingatag, egy jó leves által végtelen befolyásolható. Szóval tipikus férfi.

Hogy a fentiekkel semmiféle értékelést nem adtam a játékról? Azt hiszem ez méltánytalan megállapítás. Ha Tabi jelenetorából nem sugárzott volna általam ismert színpadi műveinél erőteljesebb szarkazmus akkor nem hasonlított volna mód kinalkozott volna mód hasznoló interpretációra.

Szónyi G. Sándor ren-

dezése azért nagyon jó, mert hiányzik belőle minden különcködés, rendezői önmotogató. A televízióban zavar minden felesleges, lehetőleg a közel-képeknel kell maradni, mint az adott esetben. *Mestyán Tibor* operatőri munkája is elismerést kap, amikor a jelenetek értelembeli világosságát, tisztaságát említem. Kivétel az Annie-rész virágos falú szobája és a kitűnő *Ráday Imre* hasonló háziköpenye. Nyilván szándékosság volt ebben is (díszlettervező *Jánosa Lajos*), a látványt azonban felettébb zavarta.

A jó színészgárdából a három „címszereplő” nő, *Sunyovszky Szilvia*, *Domján Edit* és *Békés Itala* mellett főleg *Somogyvári Rudolf* és *Telessy Györgyi* említése érződik kötelezőnek.

Egy a múltól független, de fájoan zavaró tényezőt is szóvá kell tenni. A néző Domján Edit döböntes halálának és a tragikus eset hatásának alávetett. Ez más esetekben a játék menetében háttérbe kerülhet. Az Annie-jelentnek éppen a szituációja jellemben erre nem adott lehetőséget, sőt. Az elkerülhetetlen eszmetársítás tönkretette a vígjátéki hatást. A tévének erre tekintettel kellett volna lennie.

RAJK ANDRÁS

Széles Anna és Zenthe Ferenc

IRGALOM

A televízió hat részes filmet készített Németh László Irgalom című regényéből. Rendező: Hintsch György. Operatőr: Sik Igor.

Mensáros László és Széles Anna (Kiss Júlia felvételei)

Claudia Cardinale a
Szerelmem, Libera cí-
mű olasz film főszere-
pében. Rendező: Mauro
Bolognini

filmvilág

Ára: 4,— Ft